

Sygn. akt III C 1738/19

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie III Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia del. Anna Popławska-Czerwińska

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2019 r. w Warszawie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **J. S.**

przeciwko **(...) S.A. z siedzibą w W.**

o zapłatę

w przedmiocie wniosku powoda o udzielenie zabezpieczenia

postanawia:

oddalić wniosek.

Sędzia del. Anna Popławska-Czerwińska

Sygn. akt III C 1738/19

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 18 grudnia 2019r.

Pozwem z dnia 29 listopada 2019r. (data prezentaty – k.3) powód J. S. domagał się ustalenia nieważności umów kredytu hipotecznego nr (...) z dnia 19 stycznia 2007r. oraz (...) z dnia 19 stycznia 2007r., a także zasądzenia od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda kwoty 289.862,01 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 26 listopada 2019r. oraz kwoty 91.391, 67 CHF wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 26 listopada 2019r. i zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (pozew – k. 3-24).

W uzasadnieniu powyższego, powód powołał się na obecność w przedmiotowych umowach postanowień stanowiących klauzule niedozwolone w rozumieniu art. 385¹§ 1 k.c., albowiem kształtując jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy jako konsumenta. Argumentacja powoda opierała się również na zarzucie sprzeczności kredytu indeksowanego z zasadami równowagi kontraktowej i współżycia społecznego oraz dobrej praktyki rynkowej. Ponadto, J. S. wskazał na przyznanie pozwanemu Bankowi możliwości jednostronnego oddziaływania na wysokość świadczenia albo kształt zobowiązania. W tej sytuacji, po stronie powoda pozostała jedynie decyzja czy do przedmiotowych umów przystąpić czy nie, zasadniczo nie mając przy tym żadnej możliwości negocjacyjnej i wpływu na samą ich treść. Powyższe z kolei, w jego ocenie, wiąże się z naruszeniem zasady określoności świadczenia i niezgodnienia istotnych przedmiotowo elementów umów. Wedle powoda, postanowienia dotknięcie abuzywnością nie wiążą konsumenta, tym samym nie zawierały one jakichkolwiek postanowień pozwalających w ogóle na ustalanie salda kredytu we frankach szwajcarskich i przeliczenia miesięcznych rat uiszczanych w PLN na walutę obcą (tamże).

Jednocześnie, powód domagał się zabezpieczenia roszczeń o ustalenie poprzez wstrzymanie obowiązku spłat wszelkich zobowiązań powoda na rzecz pozwanego wynikających z treści wskazanych umów do czasu prawomocnego

zakończenia niniejszego postępowania. W argumentacji podał, iż w przypadku braku zabezpieczenia poważnie utrudnione lub wręcz niemożliwe będzie osiągnięcie przez niego celu niniejszego postępowania, zmierzającego do realizacji jego praw w pełnym zakresie. Zdaniem powoda, niezależnie bowiem od sytuacji finansowej pozwanego i pomimo stwierdzenia nieważności umowy, raty uiszczane przez niego w toku niniejszego procesu mogą zostać bezpowrotnie utracone na rzecz pozwanego - bez ważnej podstawy prawnej. W tej sytuacji, jedynym faktycznym zabezpieczeniem interesów powoda będzie zawieszenie obowiązku wykonywania wszelkich zobowiązań powoda na rzecz pozwanego Banku wynikających z zawartych przez strony umów o kredyt hipoteczny (tamże).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

W ocenie Sądu wnioski o zabezpieczenie powództwa jako niezasadne podlegały oddaleniu.

Stosownie do treści art. 730¹ § 1 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. W myśl § 2 wskazanego przepisu interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

W świetle powołanych przepisów stwierdzić należy, iż obie te przesłanki muszą wystąpić łącznie. Warto też wskazać, że uprawdopodobnienie powinno opierać się na przedstawieniu stosownych środków dowodowych, na podstawie których kierując się zasadami doświadczenia życiowego, a także racjonalną oceną przedstawionego stanu faktycznego, można dojść do usprawiedliwionego przekonania, że dochodzone roszczenie oraz obawa zniweczenia skutków procesu są wysoce prawdopodobne. Warto też wspomnieć, że uprawdopodobnienie to nie może opierać się wyłącznie na samych twierdzeniach strony.

Niewątpliwie należy mieć również na uwadze, iż postępowanie zabezpieczające jest postępowaniem pomocniczym, którego celem jest natychmiastowe udzielenie tymczasowej ochrony prawnej. Nie jest z kolei celem postępowania zabezpieczającego definitywne rozstrzygnięcie o zasadności roszczeń, o których zabezpieczenie uprawniony wnosi, a jedynie zapewnienie uprawnionemu osiągnięcia celu postępowania w sprawie, w przypadku uwzględnienia jego powództwa.

Zgodnie zaś z art. 736 § 1 k.p.c. wniosek o udzielenie zabezpieczenia powinien odpowiadać wymaganiom przepisany dla pisma procesowego, a nadto zawierać m.in.: wskazanie sposobu zabezpieczenia. Sąd natomiast jest związany treścią wniosku o udzielenie zabezpieczenia i nie może dokonać zabezpieczenia w inny sposób, aniżeli wnioskowany.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, Sąd zwraca uwagę, iż wykładnia poszczególnych postanowień przedmiotowych umów, a także kwestia indywidualnego uzgodnienia kwestionowanych tam postanowień będzie przedmiotem postępowania rozpoznawczego. Jednakże, nie przesądzając na tym etapie o zasadności roszczeń wnioskodawcy - niewątpliwie, wskazane zapisy wskazują na możliwość zakwalifikowania ich jako klauzul niedozwolonych.

Mając powyższe na uwadze, roszczenie powoda na obecnym etapie należy uznać za uprawdopodobnione.

Odnosząc się do drugiej z kumulatywnych przesłanek wskazanych w art. 730¹ k.p.c., tj. interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, w ocenie Sądu niw została ona wykazana. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na uznanie za uzasadnioną obawy powoda, że w przypadku zapadnięcia pozytywnego rozstrzygnięcia uniemożliwione lub poważnie utrudnione mogłoby zostać wykonanie zapadłego orzeczenia. Obawa taka, jak słusznie przyjmuje się w literaturze dotyczącej postępowania zabezpieczającego, musi mieć charakter realny, nie zaś hipotetyczny i opierający się jedynie na subiektywnych odczuciach uprawnionego (por. E. Stefańska Komentarz do Kodeksu postępowania cywilnego pod redakcją Małgorzaty Manowskiej, wyd. LexisNexis Polska, s. 357).

Odnosząc się do niepieniężnego roszczenia powoda, tj. o ustalenie nieważności przedmiotowych umów Sąd uznał, iż wybrany przez niego sposób zabezpieczenia nie jest odpowiedni dla dochodzonego roszczenia, albowiem, zgodnie z art. 731 k.p.c. zabezpieczenie nie może zmierzać do zaspokojenia roszczenia, czym w ocenie Sądu skutkowałoby udzielenie zabezpieczenia we wnioskowanym kształcie. W przypadku udzielenia zabezpieczenia zgodnie z wnioskiem, powód uzyskałby rozstrzygnięcie, które objęte jest żądaniem pozwu. Ustalenie faktu, czy jest on zobowiązany do dokonywania na rzecz pozwanego Banku spłaty rat kredytu w związku z zawartymi przez strony umowami, wynika z treści samego powództwa.

Nie można przy tym zapominać, iż w chwili obecnej zawarta przez strony umowa w dalszym ciągu wiąże zarówno Bank, jak i kredytobiorcę. Biorąc zaś pod uwagę fakt, że jedną ze stron umowy jest bank, w ocenie Sądu, nie zachodzi zagrożenie niewypłacalności zobowiązanego bądź inny stan uniemożliwiający wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia.

Sąd przychyliła się tu do stanowiska, iż w chwili obecnej sektor bankowy w Polsce pozostaje nadal stabilny. Nawet ewentualne uznanie za niedozwolone konkretnych wzorców umownych i biorąc pod uwagę liczbę osób - klientów pozwanego Banku, którzy zawarli podobne umowy o kredyt hipoteczny indeksowany do CHF, ryzyko, że skala tego zjawiska, w obliczu kierowanych wobec pozwanego roszczeń, spowoduje całkowitą jego niewypłacalność, pozostaje minimalne. Jednakże, gdyby w przyszłości do takiej sytuacji faktycznie doszło, instytucją, która gwarantuje w Polsce bezpieczeństwo depozytów jest Bankowy Fundusz Gwarancyjny gwarantujący zwrot środków w kwocie do 100.000 euro. Wskazana zaś suma obejmuje środki na wszystkich rachunkach klienta, takich jak lokaty terminowe, bieżące i oszczędnościowo-rozliczeniowe. W sytuacji, gdy kwota depozytów przekracza sumę gwarantowaną, istnieje możliwość ubiegania się o ich zwrot w ramach postępowania upadłościowego. Zdarza się również, że upadły bank zostaje przejęty przez inny bank. Wówczas nowy właściciel przejmuje wszystkie zobowiązania banku. Stąd, w niniejszej sprawie ryzyko przyszłej, ewentualnej niewypłacalności pozwanego Banku ma charakter wyłącznie potencjalny, hipotetyczny.

Reasumując, zdaniem Sądu, strona powodowa nie wykazała istnienia interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, w rozumieniu art. 730¹ § 2 k.p.c. Zawieszenie na czas toczącego się postępowania po stronie powodowej obowiązku wykonywania wszelkich zobowiązań pieniężnych, wynikających z zawartych przez strony umów na rzecz pozwanego Banku nie jest bowiem konieczne dla prawidłowego osiągnięcia celu postępowania.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów, Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.

Sędzia del. Anna Popławska- Czerwińska

ZARZĄDZENIE

(...)

Sędzia del. Anna Popławska- Czerwińska